

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5CdoPr/3/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3520202635                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.03.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jozef Kolcun             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:3520202635.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu obchodnej spoločnosti P.Š. TRANS s. r. o., Bánovce nad Bebravou, SNP 653/23, IČO: 46 385 207, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Markom, Topoľčany, sv. Cyrila a Metoda 4648/5, proti žalovaným 1/ A. O., narodenému XX. A. XXXX, D. R. D., J. I. XXXX/XX, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej advokátom JUDr. Baltazárom Mucskom, Bratislava, Vajnorská 55, o zaplatenie 2 050 eur, vedenom na bývalom Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 10Cpr/62/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. októbra 2022 sp. zn. 17CoPr/2/2022, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému 2/ priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 10. februára 2022 č. k. 10Cpr/62/2020-118 rozhodol tak, že:

Žalovaný 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi 2050,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného (výrok I.).

Žalobcovi sa voči žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok II.).

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že:

Žalovaný 1/ ako zamestnanec pracuje pre žalobcu ako zamestnávateľa na pozícii vodič, a to vnútroštátnej ako aj medzinárodnej dopravy na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.01.2016.

1.2. Dňa 21.04.2017 bola uzatvorená poisťná zmluva pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania medzi žalovaným 1/ ako poisteným a žalovaným 2/ ako poisťovňou s poistným krytím škody vo výške 2.050,- Eur.

1.3. Žalovaný 1/ ako zamestnanec pri výkone svojho povolania spôsobil žalobcovi ako zamestnávateľovi dňa 12.07.2019 škodu vo výške 8.479,68 EUR s DPH a to tým, že žalovaný 1/ ako vodič nákladného

motorového vozidla MAN TGL, ečv: D. XXX O., VIN: L. pri presúvaní sa s vozidlom z vykládky na nákladku, pri prejazde pod železničným mostom neskontroloval a neodhadol prejazdnu výšku vozidla, nerešpektoval dopravnú značku č. B 16 Zákaz vjazdu vozidel, jejíchž výška presahuje vyznačenou mez podľa vyhl. č. 100/1975 Sb. v znení neskorších predpisov a vyhl. č. 294/2015 Sb. v znení neskorších predpisov, čím došlo k poškodeniu valníkovej nadstavby VN067 na nákladnom motorovom vozidle MAN TGL, ečv: D. XXX O., VIN: L. s následným vznikom škody na tomto nákladnom motorovom vozidle.

1.4. Dňa 15.07.2019 bola nahlásená škodová udalosť u žalovaného 2/.

1.5. Žalovaný 2/ listom zo dňa 23.01.2020 oznámil žalobcovi, že nemôže poskytnúť náhradu škody s poukazom na VPO č. 606, kde poistenie zodpovednosti za škody sa nevzťahuje na škody spôsobené nesplnením si povinnosti odvrátiť hroziacu škodu.

1.6. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Žalovaný 1/ ako zamestnanec a vodič spôsobil pri výkone svojho povolania žalobcovi ako zamestnávateľovi škodu na motorovom vozidle žalobcu, konkrétne pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu valníkovej nadstavby VN067 na nákladnom motorovom vozidle, pričom výška škody bola vyčíslená vo výške 8.479,68 EUR s DPH. Žalovaný 1/ bol pre takéto poistné riziko poistený u žalovaného 2/, pričom žalovaný 2/ odmietol plniť poistné priamo žalobcovi z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie.

1.7. Dňa 21.04.2017 bola uzatvorená poistná zmluva pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania medzi žalovaným 1/ ako poisteným a žalovaným 2/ ako poisťovňou s poistným krytím škody vo výške 2.050,- Eur. Žalobca sa v konaní domáha len tej náhrady škody, ktorá bola krytá poistením. Žalovaný 1/ uznal nárok čo do titulu aj výšky, pričom sa domáhal, aby škoda bola hradená cez žalovaného 2/ ako poisťovňu. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, že v tejto veci nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko v zmysle § 794 ods. 1 a § 788 ods. 4 Občianskeho zákonníka bolo možné uzatvoriť poistnú zmluvu v prospech tretieho, pričom toto dojednanie bolo v prospech poisteného, keď neskôr samotná likvidácia škody je komunikovaná hlavne medzi poisťovňou a poškodeným, a teda v budúcnosti je umenšené riziko pre škodcu - poisteného, že neupovedomil poškodeného o priebehu škodovej udalosti a jej likvidácie, čo by mohlo mať vplyv napríklad na výšku poistného plnenia. Do úvahy súd vzal aj teoretickú možnosť, ako by mal potom poškodený postupovať, ak by napr. došlo pri dopravnej nehode k smrti poisteného ako škodcu a poisťovňa by neskôr argumentovala, že s dedičmi poisteného nemá uzatvorenú poistnú zmluvu.

1.8. Žalovaní 1/ a 2/ sa v článku II. bod 3. a článku IV. bod 5. jednoznačne dohodli, že žalovaný 2/ za žalovaného 1/ poskytne poistné plnenie priamo žalobcovi, čo s poukazom na § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožnilo žalobcovi uplatniť svoj nárok na súde aj voči žalovanému 2/, teda námietka vecnej pasívnej legitimácie s poukazom na § 823 Občianskeho zákonníka nie je na mieste. Ak žalovaný poukázal na rozhodnutia vyšších súdnych inštancií v iných veciach, súd konštatuje, že tieto právne závery nebolo možné použiť na prejednávany prípad, nakoľko v týchto veciach sa vychádzalo z iných skutkových okolností. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaných 1/ a 2/, súd ich rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy.

1.9. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 2/ rozsudkom z 27. októbra 2022 sp. zn. 17CoPr/2/2022 rozhodol tak, že:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. mení tak, že žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietá (výrok I.).

Rozsudok súdu prvej inštancie v závislom výroku II. potvrdzuje v časti, v ktorej bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100 % (výrok II.).

Žalovanému 2/ priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok III.).

2.1. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. zmeniť podľa § 388 CSP a žalobu žalobcu zamietnuť vo vzťahu k žalovanému 2/.

2.2. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo vzťahu k žalovanému 1/, nakoľko žalovaný 1/ odvolanie

nepodal, právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý. Žalovaní v tejto veci netvorili nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Preto odvolanie žalovaného 2/ sa nedotýka právneho postavenia žalovaného 1/.

2.3. Žalovaný 2/ sa odvolaním nestotožnil s tým, že v tomto spore mu svedčí pasívna vecná legitímácia.

2.4. Odvolací súd sa s touto námietkou stotožňuje.

2.5. Je zodpovedajúce spisu skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že poistná zmluva pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania zo dňa 21.4.2017 bola uzatvorená medzi žalovaným 1/ ako poisteným a žalovaným 2/ ako poisťovňou.

2.6. Nebola už však správna argumentácia súdu prvej inštancie, že táto poistná zmluva bola uzatvorená v prospech tretej osoby, a to žalobcu. Uvedená argumentácia súdu prvej inštancie totiž nezodpovedá samotnej poistnej zmluve. Podľa § 50 ods. 1 Občianskeho zákonníka síce môžu účastníci občianskoprávných vzťahov uzavrieť zmluvu aj v prospech tretej osoby, ale táto tretia osoba musí byť v zmluve „určená dostatočne objektívnymi skutočnosťami, na základe ktorých môže byť individualizovaná“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.11.2005, sp. zn. 33Odo/824/2005).

2.7. V prejednávanej veci nebolo medzi zmluvnými stranami poistnej zmluvy - žalovaným 1/ a žalovaným 2/ - vyjadrené, že zmluvu uzatvárajú v prospech tretej osoby. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu nemôže byť ani následne zmenené výkladom právneho úkonu (§ 34 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Platí, že „podmienkou pre to, aby mohol [súd] prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňať. Takto musí súd postupovať aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamená, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov v priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2012, sp. zn. 3Cdo/81/2011). Napokon záver o tom, že poistná zmluva bola uzatvorená v prospech tretej osoby, žalobcu, spochybňoval žalovaný 2/ ako účastník tejto poistnej zmluvy.

2.8. Vzhľadom na tento záver malo byť aplikované ustanovenie § 823 Občianskeho zákonníka, ktorý v napadnutom rozsudku citoval i súd prvej inštancie, podľa ktorého náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

2.9. Keďže výnimku z pravidla, že poškodený nemá proti poisťovateľovi právo na plnenie, môže ustanoviť iba osobitný predpis (napr. § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení), tak platí, že dohoda medzi poisteným a poisťovateľom o tom, že poškodený má priamy nárok proti poisťovateľovi, nepožíva právnu ochranu.

2.10. Tieto závery preto spôsobujú, že žalovaný 2/ nemá v konaní pasívnu vecnú legitímáciu. Žalobca ako poškodený nemá podľa § 823 Občianskeho zákonníka právo na plnenie proti žalovanému 2/ ako poisťovateľovi. Preto odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietol.

2.11. O náhrade trov konania prvoinštančného konania bolo preto vecne správne rozhodnuté iba vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v závislom výroku II. o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ potvrdil.

2.12. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 2/ bolo potrebné vzhľadom na vykonanú zmenu napadnutého rozsudku nanovo rozhodnúť o náhrade trov konania. Žalobca bol vo vzťahu k žalovanému 2/ neúspešný, keďže voči žalovanému 2/ bola jeho žaloba zamietnutá. Preto podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania patrí žalovanému 2/ proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Uviedol, že Krajský súd v Trenčíne nesprávne vyriešil právne otázky, ktoré ešte neboli vyriešené v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu a od ktorých záviselo jeho rozhodnutie, a to 1. „Možno v sporovom konaní označiť na strane pasívne vecne legitimovaného subjektu (poisťovňu) v prípade poistnej zmluvy uzatvorenej v prospech tretej osoby podľa § 788 ods. 4 OZ, podľa § 794 ods. 1 OZ v spojení s § 533 ods. 1 OZ?“

2. „Boli v dotknutom právnom úkone (poistnej zmluve) dostatočne určené objektívne skutočnosti, na základe ktorých bolo možné individualizovať tretiu osobu, v prospech ktorej mala byť uzatvorená dotknutá poistná zmluva?“.

3.2. Pre úplnosť zdôraznil, že napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje 10-násobok minimálnej mzdy [§ 422 ods. 1 písm. a) CSP]. V tomto prípade by sa však malo uplatniť ust. § 422 ods. 1 písm. b) CSP o zníženom majetkovom cenze v sporoch s ochranou slabšej strany, aj keď je dovolateľom dodávateľ (I. ÚS 332/2019, I. ÚS 382/2019, I. ÚS 57/2020, I. ÚS 71/2020, IV. ÚS 49/2020, ktoré prekonalí závery z R 29/2019).

3.3. Uviedol, že vzhľadom na prezentované skutočnosti je nepochybné, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu trpí - spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, čím je daný dovolací dôvod v zmysle § 432 ods. 1 CSP. Domáha sa preto, aby najvyšší súd dovolaniu v celom rozsahu vyhovel a v zmysle § 450 CSP zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že žiada, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu potvrdil a priznal žalovanému 2/ náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pričom nastolil dve právne otázky, ktoré mal odvolací súd vyriešiť nesprávne.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

11. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou dovolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním.

Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

12. Pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania a náležitého vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľom nastolené právne otázky uvedené kritérium nespĺňajú a ich formulácia opomína základné závery rozhodujúce pre právne úvahy odvolacieho (i prvoinštančného) súdu. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP.

13. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd uvádza, že toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil, t. j. vysvetlil jej podstatu a uviedol súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie a dovolací súd sa zároveň ešte touto právnou otázkou vo svojej rozhodovacej praxi nezaoberal.

14. Dovolateľ položil v dovolaní dve právne otázky, od vyriešenia ktorých podľa jeho názoru záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci a ktoré mal odvolací súd vyriešiť nesprávne. Tvrdil, že tieto otázky ešte neboli v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešené. Dovolateľ síce jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol v dovolaní konkrétne právne otázky, avšak dovolací súd zastáva názor, že takéto právne otázky odvolací súd neriešil. Vyriešenie daných otázok by malo iba akademický charakter a vo vzťahoch v predmetnej veci ich nemožno považovať za rozhodujúce, keďže na ich riešení nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd vo veci posudzoval vecnú pasívnu legitimáciu žalovaného 2/ podľa ust. § 823 OZ a uzavrel, že žalovaný 2/ nemá v konaní pasívnu vecnú legitimáciu. Žalobca ako poškodený nemá podľa § 823 OZ právo na plnenie proti žalovanému 2/ ako poisťovateľovi. Výnimku z pravidla, že poškodený nemá proti poisťovateľovi právo na plnenie, môže ustanoviť iba osobitný predpis (napríklad § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení), tak platí, že dohoda medzi poisteným a poisťovateľom o tom, že poškodený má priamy nárok proti poisťovateľovi, nepožíva právnu ochranu. Z bodov 20., 21. a 22. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, ktoré právne predpisy v spore aplikoval na zistený skutkový stav. Je nevyhnutné pripomenúť, že cieľom konania pred dovolacím súdom je poskytnúť dotknutej strane reálnu ochranu jej práva. Dovolateľom nastolené právne otázky majú v danom prípade iba právno-teoretickú povahu a ich zodpovedanie dovolacím súdom by nevedlo k zrušeniu alebo k zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Bolo by preto nadbytočné poskytnúť odpoveď na dovolateľom nastolené právne otázky, ktoré ešte dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi neriešil. Dovolací súd preto uzatvára, že predložená argumentácia nepredstavuje vymedzenie podstatnej právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s § 432 ods. 2 CSP. Uplatnený dovolací dôvod tak nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

15. Dovolanie žalobcu namietajúce nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

16. Žalovaný 2/ bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej

inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.